

548 h. 6
1-4
L. G. S.

ORATIO
DE NOVO
Physiologiae Explicanda
MUNERE.
EX
Celeberrimi WOODWARDI Testamento
INSTITUTO.

ОЯТАО

de novo

Педагогике Европейской

МУНЕЯ

Ex

Geperitimi WOODWARDI - Тифлатуа

института

ORATIO
DE NOVO
Physiologiae Explicanda
MUNERE,

EX

Celeberrimi WOODWARDI Testamento
INSTITUTO:

Habita CANTABRIGIAE in Scholis Publicis a
CONYERS MIDDLETON, S.T.P.
Academiæ Cantabrigiensis Protobibliothecario
& Lectore ibidem WOODWARDIANO.

LONDINI,

Impensis GUL. THURLEBURN Biblopol. Cantabrigiensem.
Prostant apud J. & J. KNAPTON, R. KNAPOCK, &
GUL. INNYS, Bibliopolas Londinenses. MDCCXXXII.

5

ORATIO

de novo

Philologiae Expositiones

MURERI

EX

ORATIO
De NOVO
PHYSIOLOGIÆ EXPLICANDÆ
MUNERE, &c.

CUM res præclarè gestæ, aut ad communem utilitatem sapienter institutæ, apud omnes ferè gentes, solenni hominum cœtu ludisque celebrari, & posteritatis memoriæ commendari solerent; tum muneris hodierno die instituti dignitas, quæ hunc doctorum viorum conventum frequentiamque congregavit, id etiam meritò flagitare videtur, ut non sine publicâ quâdam gratulatione jam primùm suscipiatur, & ad sempiterna literarum commoda solenni oratione consecretur. Nam si honoribus artes aluntur, & si ab artium literarumque gloriâ Academiæ nostræ vitam spiritum-

que ducunt, nihil sanè Academicis lætabilius, nihil gratulatione dignius accidere potest, quām præmia literarum studiis alendis publicè assig-nata.

QUAM O B R E M gratulari vobis imprimis li-ceat nova hæcce Almæ Matri addita ornamen-ta ; novos hosce, quibus ipse nunc fungor, ho-nores : non enim meos esse putetis, quòd ad me primùm delatos cernitis ; vestri sunt, Academi-ci ; vobis in commune propositi ; vestrumque certè aliquis hos ipsos laborum suorum fructus posthac percipiet ; me propterea doctior, digni-orque, quod hoc jam præmio constituto, atque hâc tantâ scientiæ supellectile comparatâ, studio & meditatione instructior accedat necesse sit.

O P I N I O N E M quandam apud homines doctos esse sentio, doctrinæ artiumque bonarum studia hebescere per hosce annos & languere cœ-pisse : idque iniquæ nostrorum temporum con-ditioni, factionibusque istis, quæ Rempublicam tam diu vexârunt, adscribendum plerique cen-sent ;

sent; quibus juventus nostra infecta penitus atque imbuta, non doctrinâ sese ornare, non artibus instruere curat, nisi eis, quibus ad honores, Magnorumque gratiam viam sibi muniri cernit, partium scilicet, non literarum studiis.

Ego verò crediderim potius, Academicī, veterem istum studiorum ardorem idcirco jam paulatim deferuisse, quòd artes ferè omnes nostrorum hominum ingenii ita elaboratæ & excultæ & ad illud quasi culmen & fastigium evectæ sunt, ut nullos ultra progressus capere posse videantur: ita ut præ gloriæ fructūsque assequendi desperatione, operæque & temporis perdendi metu, cursum multi institutum omittere, aliamque sibi vitæ & fortunarum viam investigare cogantur. Artiumque adeò Victrix Alma Mater, literarum penitus orbe peragrato, otio ferè languida & mœsta, fortem jam suam deflere videtur, quòd nihil ultra restet debellandum, nec alia scientiarum regio peragrandia.

AT ecce Vobis novus jam tandem Orbis
commonstratus ! novi Scientiæ campi patefacti !
& digni illi quidem, quibus in colendis in-
dustriam ingeniumque vestrum exerceatis, cùm
tot eruditionis instrumenta, tantam Studiorum
novorum materiem, in hoc literarum empori-
um importari inde videatis.

HAs nobis regiones, tantis frugibus foetas,
divitiis refertas aperuit WOODWARDUS ; & ad
eum finem aperuit, ut hac præmiorum uberta-
te invitati in nostram illas ditionem redigeremus.
Haud aliter populorum duces, quas sibi terras
subigendas, occupandasque destinaverant, earum
terrarum fruges, mercesque publicè exponere so-
litos accepimus, quo studium suis animosque
ad labores preferendos adjungerent.

WOODWARDI autem nomen, cuius tanta in
nos beneficia hodierno die celebramus, ad sepe
orationem meam vocat, & de laudibus ejus præ-
dicandis admonet. Nihil enim æquius, quam
cuius

cujus ex liberalitate hoc ipsum dicendi munus
ortum atque originem duxerit, ut ab eo potissi-
mum ornando dicendi etiam materiem argu-
mentumque ducamus.

~~zodobatoyomos minnibut yon houp~~
Hunc laudis & gloriæ fructum illustria
clarorum virorum facta tanquam mercedem re-
quiunt; non tam mortuorum famæ debitam,
quàm viventium utilitati accommodatam, quò
nos aliorum laudibus, quasi gloriolæ stimulis
admotis, ad virtutes eorum assequendas conci-
temur.
~~m n a i o r i s i d i l u d i b u s c o m m o n~~

~~m i l i o n i s o n t a g a m m o n i a n o s m o n i u m i n g a n~~
De homine verò tam celebri, tam ab omni-
bus cognito, & in urbe amplissimâ, oculisque
civium vitam omnem degente, quid omnino
novi & inauditi proferri poterit? Quid, in quo
non Vos ipsi dicentis vocem prævenire & ante-
vertere queatis? Etenim si, quod de Medico
ante omnia prædicandum, de Medicinæ scientiâ
& laude ejus præstanti dicerem; at quis igno-
rat, WOODWARDI nomen inter summos Artis
Professores principem semper locum obtinuisse?

multosquè hoc ipso tempore superesse novimus,
qui quod vivant valeantque WOODWARDO se uni
debere profitentur.

Si, quod nos potissimum commovere debet,
Doctrinam ejus excellentem multiplicemque
celebrarem; at scripta ejus, omnium manibus
trita, omniumque pene in linguas conversa, il-
lam jam diu demonstrant.

Si, quod hujusce diei celebritas postulare
maxime videatur, Liberalitatem ejus animique
magnitudinem commemorarem; at hoc ipsum
munus, quo jam fungor, illud omne vel me
tacente declararet; atque haec nostra Academia
sempiternum munificentiae ejus monumentum
exhibit.

In his autem egregiis WOODWARDI virtuti-
bus, quas omnibus notas, & cum nonnullis
etiam communes habuit; habuit tamen in sin-
gulis ita proprium suum quiddam & peculiare,
ut quisquis illo familiariter usus esset, novam
facile

facilè & præcipuam laudis materiem elicere inde possit.

IN Medicinâ enim nonnulla, si non ab eo inventa, at auctoritate ejus commendata, & in communem usum recepta, magni ad vitam hominum conservandam momenti esse reperiuntur. Ingenio autem uti in omnibus eleganterat, & polito, sic præscripta sua ita temperanda semper & administranda curavit, ut vim suam non certius modò citiusque obtinerent, sed ut nauseæ simul minus & fastidii ægris & languentibus darent. Quod verò maximum est ; non artem suam ad ambitionem avaritiamve accommodare ; non magnorum gratiam divitumque copias obsequiis captare ; sed pauperibus potius opem benevolam & gratuitam præbere solebat.

VI D I ego, Academici, fores ejus, tanquam Æsculapii quoddam vestibulum, debilium turbâ refertas ; quibus si vires modò suppeterent, ut ejus in conspectum venirent, de reditu pa-

rum cogitasse videntur; tantam in eo uno valitudinis recuperandæ spem fiduciamque posuerant. Nec spes quidem illos saepe fecellit; nam tantâ ille omnes tum patientiâ tum comitate excepit, quasi non curare solum, sed placere etiam ægris studuisse; nullâ sibi laboris mercede propositâ, nisi quam animi conscientia suppeditaret; & vel rei ipsius famam comprimere cupiisset, ni famam istam plures ad se ægrotos invitaturam, pluresque adeò benefaciendi occasiones daturam sibi sperasset. Haud mirum igitur, quod quibus artibus Æsculapius in Cœlestium numerum evectus fuerit, iisdem Woodwardus miseris hisce quasi præfens quidam Deus haberetur.

Doctrinam autem suam non Artis suæ angustiis terminavit; neque eâ contentus fuit, quæ ad summi Medici famam satis esset, nisi omnem istam cognitionis & scientiæ ferè infinitatem animo comprehendere ac complecti potuisset. Quoties eum in Bibliothecâ suâ, quam instructissimam habuit, de Artium om-

nium studiis ita disputantem audivi, ac si dis-
putandi copiâ & ubertate vel librorum suorum
copiam varietatemque adæquare conaretur? Ita
tamen de singulis eruditè; ac si in arte illâ, de
quâ disserebat, enutritus, eamque unicè pro-
fessus esset? In rerum autem Römanarum cog-
nitione tam curiose versatus est; ut me, qui
huic ipsi rei non operæ certè parum studiique
dedissem, quique Romæ etiam fuisse, ab ho-
mine occupato, raliudque agente, tantopere su-
perari non tam molestè quidem ferre, quâm
mirari solerem.

Quicquid verò in reliquis studiis profe-
cerit; in Physicâ certè neminem sui similem
paremve habuit: eam autem velim Physicæ
partem, quæ in Fossilium, uti vocant, rerum-
ve, quas Terra intùs in venis inclusas contineat,
naturis explicandis versatur! Viderat ille ex
hâc ipsâ Academiâ NEWTONUM, divino planè
ingenio hominem, cuncta quæ supra sunt, quæ-
que adspectabilem Mundi fabricam constituunt,
sicuti provinciam suam propriam occupâsse, &
accuratè

accuratè admodum explicuisse; Deumque inde Mundi ipsius conditorem, Rectoremque demonstrâsse. Noster igitur, ingenio haud dispaci, eodemque naturæ investigandæ studio incensus, at contrariâ viâ insistere & sub terras penetrare cogebatur: Nec minora tamen inde rerum miracula eruit; Diluvium Universale; Sacrarum literarum fidem; Deum.

Sic jam duplex quoddam contra Atheos conficitur tandem argumentum; quod, Quercûs ejus Virgilianæ ad instar, quantum auras ad æthereas, atque in altum caput attollit, tantum deorsum pariter, atque ipsa in Tartara radicibus tendit.

Sic veterem istam Orphei fabellam WOODWARDUM quodammodo egisse vidimus; quamque uxoris usque loco adamaverat, Scientiam quasi ex inferis evocâsse.

DUMQUE NEWTONUS ex Solis naturâ perspectâ, lucis simul naturam explicuit; hic noster

ster ex caligine ipsâ, mediisque è tenebris elicit lucem.

ALII rerum naturalium investigatores Fofilia ista non nisi ad corporis curationem ususque medicos conquirenda & adhibenda existimârunt: WOODWARDUS autem altiora longè sapiens, eaque tanquam nobilioris studii instrumenta considerans, ad animi medicinam cultumque princeps adhibuit. Hâc semel cogitatione impulsus nullam sibi requiem dare potuit, donec omnia, quæ e Terræ visceribus rariora ubi vis gentium effodianter, infinito sumptu & labore conquisiisset & in capsulas suas condidisset. In illâ Arcâ, quicquid India ferè utraque pretiosi habeat, non ad luxum, vitæque delicias; sed ad animi pastum, ad scientiam repositum; in illâ, auri argenteique pondus, non ad quæstum avaritiamque, sed ad Philosophiam, ad Naturæ contemplationem reconditum videatis. Hanc enim rerum rarissimarum collectionem, non ostentationis aut gloriolæ, sed argumenti gravis magnique illustrandi causâ comparave-

rat; quod Mosaicæ scilicet Historiæ fidem, Diluvii
 universalis veritatem, resque in eo omnes fusas
 quasi communiter inter se & liquefactas ostend-
 deret: In qua quidem disputatione, hæc ille
 omnis generis Fossilia, quasi totidem argumen-
 ta & testimonia, exposuit. Quicquid enim in
 istâ Universæ Naturæ perturbatione accidisse
 credibile est, illud omne ex rebus ipsis ab eo
 collectis perspicere jam atque oculis plane in-
 tueri licet. Hic res naturâ & genere diversissi-
 mas, animatas cum inanimis, marinas cum ter-
 restribus confusas, & in unum corpus conflatas
 cernimus: quibusque rebus Natura non nisi
 imum Oceani fundum, uti nativam sedem, af-
 signasset; eas hic tum ex summis montium iu-
 gis, tum ex imis saepius radicibus effossas con-
 templamur: Hic tenera plantarum pisciumque
 corpora in lapidibus jam indurescitibus inhæ-
 rentia atque inclusa, formam sui & effigiem vel
 durissimis saxis impressissæ admiramus: Quod
 fieri quidem omnino potuisse, nisi ex Diluvii
 omnia dissolventis permiscentisque vi, incredi-
 bile sanè videtur.

HANC

HANC autem viri docti sententiam libri ejus ingeniosè admodum & eruditè conscripti confirmant: de quibus, cùm dissertationibus ex hoc ipso loco habendis materiem sint aliquando præbituri, nihil jam amplius dicam, quàm quod omnium plausu excepti, omniumque pæne in linguas converti, WOODWARDI nomen per orbem literatum clarum & nobile reddiderunt.

M I H I enim credite, Academici, cùm in exteris gentibus versarer, plura de hoc uno homine a me fuisse quæsita, quàm, NEWTONO excepto, de reliquis fere omnibus Angliæ nostræ literatis: tanta tum scriptorum ejus, tum rerum, quas ex omnibus planè locis coëmerat, fama per cunctas nationes pervaferat.

P U D E T ferè dicere, hunc talem tantumque virum ad illud doctrinæ & virtutis fastigium propriis viribus & ingenio, absque hac nostrâ disciplinâ pervenire potuisse: & ejusmodi

homines, si vel numero plures vel temporibus
ſæpius existerent, vererer profeſtò, ut Academias
noſtræ inutiles meritò censerentur. Sed
rari admodum tam excellenti naturâ, & in ſin-
gulis ætatibus vix ſinguli reperiuntur; atque is
ipſe, de quo dicimus, egregiâ ſuâ in hanc Aca-
demiam liberalitate, quanto eam Reipublicæ
ornamento eſſe censuerit, moriens declaravit:
Declaravit, inquam, illud ſibi unum ad per-
fectam laudem defuiſſe; quod ad naturale illud
ingenii bonum non institutio etiam Academica
acceſſiſſet.

MULTOS cognovimus, viros quidem bonos
& eruditos, qui ita ſeſe literarum ſtudiis abdi-
derunt, ut nihil inde ad communem hominum
fructum afferre potuerint: At WOODWARDUS
noſter, cùm vitam civibus ſuis quām maximè
fructuosam atque utilem degiſſet, eandem quo-
que curam vel moriens non dimiſit; ſed quā
patriæ plurimum etiam in morte prodeſſet, ſtu-
diosè proſpexit. Hoc conſilio armaria iſta præ-
clara, a curioſis tantopere celebrata, omnique

Foſſilium

Fossilium genere referta, immensam quandam studiorum & scientiæ supellectilem, nobis testamento legavit: quodque in vita carissimum habuerat, illud nobis conservandum, nostræ fidei ac tutelæ mandandum curavit: Thesaurum, vel Regum gazis anteferendum; quippe qui nec auro redimi, nec pretio comparari, nec nisi summo studio & industriâ hominis tum erudi, tum divitis, atque in illo uno & operam & pecuniam etiam omnem collocantis conquiri & colligi poterat. Et quò ad publicos demum usus, quibus ille unicè studuerat, promptior paratiorque hic rerum thesaurus esset; Custodem ei atque Interpretem, qui Fossilium præcipue scientiam Juventuti Academicæ explicaret, stipendio amplio & liberali instructum constituit.

Hoc quām præclarum Academiæ nostræ ornamentum, quod in nullâ aliâ Academiâ reperitur? Quām præclarum pariter de disciplinâ nostrâ ac virtute testimonium, quod WOODWARDI judicio gravissimo confirmatur? Nos enim ille optimos scientiarum custodes; Reli-

gionis propugnatores ; Mosis defensores, suâ certè sententiâ declaravit, qui nostras potissimum in manus defensionis ejus instrumenta tradenda esse voluit. Nec honorificè minus de nobis etiam exteri existimabunt, cùm WOODWARDUM audierint, nos rerum sibi carissimorum conservatores, famæ & nominis tutores, bonorum hæredes delegisse.

NOSTRUM modò erit, Academici, hominis tantopere de nobis meriti judicio servire, voluntati obtemperare, hominumque expectationi satisfacere. Ut WOODWARDO enim gloriosum fuit, tantam nobis eruditionis materiem comparâsse ac reliquisse ; sic nobis sanè turpissimum erit, quod ab alterius virtute accepimus, illud nostrâ ornare ac tueri non posse. Sed meliora de vobis augurari licet ; ex hoc enim tam celebri ordinum omnium concursu studium planè vestrum ardoremque agnosco ; agnosco, inquam, verum illud Atheniensium veterum ingenium, novi semper aliquid cognoscendi audiendique avidum.

ANIMOS hominum, cùm de corporibus ex-
 cesserint, remanere tamen & æternos esse, mag-
 num ex illo argumentum petiere veteres, quod
 optimum quemque, immortalitatis amore fla-
 grantem, futura semper prospicere, & posteri-
 tati maximè servire vidissent: Naturâ quasi ex
 optimis istis ingenii significante, esse aliquid,
 quod ad nos etiam post mortem pertineat. Et
 Tu quoque, Præstantissime WOODWARDE, no-
 vum quoddam huic argumento, nec leve illud
 quidem, tuæ auctoritatis pondus adjecisti;
 quem eâdem viâ, ac veteres illos Heroas, po-
 steritati serviendo, hominesque juvando ad cœ-
 lum atque immortalitatem contendisse vidimus.
 Et dum beatorum in sedibus debita virtuti tuæ
 præmia percipis; si quis in mortuis residueat re-
 rum humanarum sensus, ad gaudia ista, quibus
 jam perfrueris, hoc certè, quasi cumulus qui-
 dam, accedet, quòd quæ in publica patriæ
 commoda tantâ cum sapientiâ excogitâras, ef-
 fectum jam suum obtinere, atque ad exitum
 perduci sentias: Quod hanc optimorum juve-
 num

num frequentiam, hunc doctissimorum hominum cœtum, Tui nominis auctoritate, Tuique imitatione excitatum, ad virtutem artesque boenas propagandas tanto studio convenisse videoas.

*Quoꝝ vero, Academici, de Woodward
do dixi, si quis me glorioſe nimis & adulatoriè
dixiffe arbitretur, propterea quod in virtutibus
ejus celebrandis de vitiis prorsus tacuerim; is
de mortuo me doqui meminerit. Vitia eum
habuisse fatendum est; quibus neminem un-
quam mortalium caruiffe cognovimus; illa ve-
rò cùm in vitâ virtutum splendore obruerentur,
post mortem fane oblitterari penitus debent.
Nam si de mortuis, uti aiunt, nil nisi bonum;
de eo certè nihil aliud prædicandum, a cuius
vel mortui liberalitate hæc tanta beneficia acce-
pimus; de eo, inquam, qui non benignitati
suæ eosdem ac vitæ terminos esse voluit; neque
mortem ipsam beneficiendi sibi potestatem præ-
ripere passus est.*

as follows: July 2nd com home tonite

S E D de mortuo hactenus : Ad vivos jam se-
se conferat Oratio.

FRUSTRÆ enim tali erga nos animo; frus-
tra tantâ in hanc Academiam benevolentia fu-
isset WOODWARDUS; ni alios etiam sui simi-
les, eodem animo, eadem benevolentia post fe-
re reliquisset, Testamenti hæredes, voluntatis exe-
quendæ curatores. Frustra, inquam, hæc tam
liberaliter tum in nos tum in patriam ipsam con-
silia suscepisset, ni alios vivus delegisset, qui se
mortuo consiliis suis vim effectumque darent,
nec spes quidem eum, opinioque de hominibus
concepta defellit. Illi enim, quod traditum si-
bi commissumque habuerant, magno licet cum
labore & molestiâ conjunctum, summâ in mor-
tuum pietate, summâ in nos benignitate, sum-
mâ fide ac diligentia absolverunt, & ad finem
tandem destinatum perduxerunt. Hos igitur
viros, officii licet conscientia contentos, nec
laudem ullam plausumve captantes, at nostrâ,

at

at virtutis ipsius causâ cum honore nominare,
debitisque laudibus celebrare debemus.

IMPRIMIS igitur honoris gratiâ commemo-
randus vir Prænobilis & Honoratus DIXIEUS
WINDSOR; non tam nobilitate, quâ tamen
maximâ floret, quâm virtute propriâ conspicu-
us: quem in hac Musarum sede multos annos
ita versantem vidimus, ut Nobilibus, modestiæ,
humanitatis, facilitatis, & vel Infimis, diligen-
tiæ, officii, legumque nostrarum observantiæ
exemplum semper proponeretur. Ad publi-
cum autem Britanniæ Concilium missus ab hoc
municipio, per annos plusquam viginti Legatus,
tum in Academiæ, tum in universi populi ne-
gotiis commodisque tuendis eam fidem, gravi-
tatem, constantiam adhibuit, ut non apud nos
solum, sed per Angliam totam fama ejus clara
& illuſtris pervagaret. WOODWARDO igitur de
Cantabrigiâ nostrâ ac Patriâ simul ornandâ co-
gitanti, Hunc certè hominem si non privata
amicitia, at publica civium vox auctoritasque
focium adjutoremque dediffent.

PRÆFUIT

(252)

PRÆ FUT^R simus hunc negotio vir illustris
& liberalis HUGO BETHEL; qui in exteras regi-
ras proficiscendo, variosque hominum mores
contemplando, ea prudentiae & humanitatis fun-
damenta jecit; ea beneficis indolis ornamenti
domum reduxit; ut Civem sese egregium, Pa-
triæ amantem, communis libertatis vindicem
in Senatu etiam Britannico cum magnâ suâ lau-
de præstiterit. Hunc igitur virum tantis & a-
nimis, & fortunæ bonis instructum; fide præ-
stantem; literis politioribus ornatum; in Aca-
demia augenda, Artiumque studiis promoven-
dis, meritò sibi WOODWARDUS Consiliarium
esse voluit.

EODEM etiam nomine celebrandus, vir iti-
dem ingenuus, ingenuisque artibus præditus,
RICHARDUS GRAHAM; qui hujus olim Aca-
demiae alumnus, nihil sibi unquam antiquius,
nihil magis in votis habuit; quam quod in Al-
mann Matrem filium sese plium gratumque of-
tenderet; itaque non in mortui solum voluntate

D

te

at virtutis ipsius causâ cum honore nominare,
debitisque laudibus celebrare debemus.

IMPRIMIS igitur honoris gratiâ commemo-
randus vir Prænobilis & Honoratus DIXIEUS
WINDSOR; non tam nobilitate, quâ tamen
maximâ floret, quâm virtute propriâ conspicu-
us: quem in hac Musarum fede multos annos
ita versantem vidimus, ut Nobilibus, modestiæ,
humanitatis, facilitatis, & vel Infimis, diligen-
tiæ, officii, legumque nostrarum observantiæ
exemplum semper proponeretur. Ad publi-
cum autem Britanniæ Concilium missus ab hoc
municipio, per annos plusquam viginti Legatus,
tum in Academiæ, tum in universi populi ne-
gotiis commodisque tuendis eam fidem, gravi-
tatem, constantiam adhibuit, ut non apud nos
solum, sed per Angliam totam fama ejus clara
& illustris pervagaret. WOODWARDO igitur de
Cantabrigiâ nostrâ ac Patriâ simul ornandâ co-
gitanti, Hunc certè hominem si non privata a-
amicitia, at publica civium vox auctoritasque
socium adjutoremque dedissent.

P RÆ F U I T

((252))

PRÆ FUTRE simul hunc negotio vir illustris
& liberalis HUGO BETHEL; qui in exteris reper-
tas proficiscendo, variosque hominum mores
contemplando, ea prudentiae & humanitatis fun-
damenta jecit; ea genefosae indolis ornamenti-
domum reduxit; ut Civem sese egregium, Pa-
triæ amantem, communis libertatis vindicem
in Senatu etiam Britannico cum magna stâ lau-
de præstiterit. Hunc igitur virum tantis & a-
nimis, & fortunæ bonis instructum; fide præ-
stantem; literis politioribus ornatum; in Aca-
demia augendâ, Artiumque studiis promoven-
dis, meritò sibi WOODWARDUS Consiliarium
esse voluit.

EODEM etiam nomine celebrandus, vir iti-
dem ingenuus, ingenuisque artibus præditus;
RICHARDUS GRAHAM; qui hujus olim Aca-
demiae alumnus, nihil sibi unquam antiquius,
nihil magis in votis habuit; quam quò in Al-
mam Matrem filium sese plium gratumque of-
tenderet; itaque non in mortui solum voluntate

D

te

te exequendâ fidum eum ac diligentem, sed vi-
venti etiam WOODWARDO auctorem horta-
toremque assiduum cognovi, ut eam omnino
voluntatem fusciperet; utque eximiam illam
rerum suarum collectionem in hâc potissimum
Academiâ, tanquam in loco maximè conspicuo
dignoque, collocaret.

POSTREMÒ non minori tamen cum laude
nominandus RICHARDUS KING, qui miles
licet, & in armis enutritus, in quibus Tribuna-
tûs honorem peradolescens meruerat, ita tamen
Musis, studiisque humanioribus deditus est,
ut miseram luminum orbitatem, quam in expe-
ditione olim pro patriâ suscepta passus erat, his
jam unicè sustentet. In hoc autem munere insti-
tuendo, hæc ei propria quædam, & præcipua
laus debetur, quod cum suo ipsius damno vi-
rum sese bonum atque Academiæ nostræ aman-
tem ostenderit; quod officium lucro, pietatem
quæstui anteposuerit: cùm enim a WOODWARDO,
cui omnium amicitiâ conjunctissimus vixerat,
bonorum, siquid residui esset, fructuumque

inter-

intermediorum hæres is solus institueretur ; at quanto magis ex rei conficiendæ morâ fructus sibi accrescerent, tanto ille diligentius rem ipsam conficiendam, & ad exitum perducendam curavit : &, quasi cavendum sibi statuisset, ne quidquam omnino præter amicitiae carissimæ memoriam ex Hæreditate istâ ad se perveniret, sepulchrum Amico mortuo marmoreum splendidumque proprio consilio propriisque sumptibus exstrui, ac in Templo Westmonasteriensi collocari jussit.

Hoc igitur WOODWARDI nostri prudentiæ & judicii perpetuum certè specimen extabit ; quod tales sibi viros ad consilia sua exequenda delegavit, quos vel mortuo fidem persoluturos cognovit : hoc perpetuum pariter illorum virtutis, & integritatis testimonium ; quod tam religiosè opinioni ejus responderint, fidem absolverint. Illi igitur post WOODWARDUM, ad sempiternam rei memoriam in Annalibus nostris inscribantur, Academiæ hujus Fautores, Amici, Patroni.

Me verò quod attinet, Academici, ipse non nullis Fortunæ procellis jactatus, in hoc Academix otio, tanquam in portu, tutum semper atque honestum simul perfugium inveni: Vos enim, cum certorum hominum invidiâ indignè olim yexarer, novum in hac Academiâ Proto-bibliothecarii munus eodem decreto instituistis, & ad me detulistis: publico illo judicij vestri testimonio significantes, & quid de me judicaretis & quid aliis etiam judicandum præscriberetis. Jam verò vestra auctoritas quam latè pateat videtis: quippe dignissimi illi WOODWARDI Haredes, vestro exemplo commoti, vestrumque factum imitati, novum hocco Physicæ explicandæ munus haud citius ex WOODWARDI testamento constituendum, quam ad me ultrò deferendum curârunt.

UT IN AM modò Munus ipsum vel personæ studiisque meis accommodatius, vel ipse tali ingenio essem ut ad quælibet facilè studia me ipsum accommodare & convertere possem: quicquid

quicquid autem in me ingenii fuerit, illud omne
 in hâc, quam nactus sum, provinciâ ornandâ
 & tuendâ me collocatûrum polliceor: quam
 quidem si aut viribus majorem aut vitæ rationi
 molestam demum reperiam, deponere statim
 atque alteri tradere statui: in hoc interea uno
 felix, mihiique gratulans, quòd hac occasione
 oblatâ, tum Celeberrimo WOODWARDO, tum
 clarissimis viris Hæredibus ejus, pro summis
 eorum erga nos meritis, proque eâ, quæ mihi
 præcipue cum singulis intercessit, amicitiâ; tum
 Almæ denique Matri, cuius amplitudinem,
 splendorem, dignitatem omnibus meis commo-
 dis antepono, hoc animi pii gratique officium,
 hoc, quantulumcunque est, laudis verè meritæ
 præconium, mihi publicè præstare ac persolvere
 contigit.

F I N I S.

(8)

